

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 25 lutego 1924 roku

w przedmiocie podwyższenia opłat sądowych na obszarze sądów apelacyjnych krakowskiego i lwowskiego i sądu okręgowego cieszyńskiego oraz zastosowania złotego do opłat sądowych.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat sądowych na obszarze sądów apelacyjnych krakowskiego i lwowskiego i sądu okręgowego Cieszyńskiego (Dz. U. R.

P. z r. 1924 № 1, poz. 1) oraz artykułów 5, 6 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się postanowienia art. 1 do 8, 8¹, 8², 8³ i 8⁴ ustawy z dnia 1 marca 1921 r. o podwyższeniu opłat sądowych w b. dzielnicy austriackiej (Dz. U. R. P. № 26, poz. 143) w brzmieniu ustaw z dnia 31 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 88) i z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 1, poz. 1) i zastępuje się je postanowieniami zawartymi w następujących paragrafach.

§ 2. Rozporządzenie cesarskie z dnia 15 września 1915 r. o należnościach sądowych (aust. Dz. Ust. P. № 279) wraz z załączoną do niego taryfą i uwagami do tej taryfy ulega następującym zmianom:

1) wszelkie kwoty wyrażone w koronach i halersach będą uważane za wyrażone w złotych równych frankowi złotemu i w groszach;

2) z wyjątkiem należności stałych przewidzianych w poz. 25, 26, 27 i 28 taryfy i z wyjątkami przewidzianymi w dalszych postanowieniach niniejszego rozporządzenia, wszelkie kwoty, określające należności stałe, należności procentowe, oraz najniższą i najwyższą granicę wymiaru podwyższa się dwukrotnie;

3) ustęp 2 § 16 ces. rozp. uzupełnia się punktem 7 w następującym brzmieniu:

„7. W postępowaniu, którego przedmiotem są roszczenia wyrażone w obcej walucie, przelicza się sumę roszczenia na złote, celem uzyskania podstawy wymiaru należności, według notowanego w Monitorze Polskim przeciętnego kursu giełdowego w dniu, w którym powstaje obowiązek uiszczenia należności, a jeśli w tym dniu niema notowania, według ostatniego poprzedzającego kursu, nie dłużej jednak niż trzy miesiące wstecz. Wartość walut, które w tym czasie nie były notowane, należy ustalić w sposób wskazany w §§ 52—54 austrijskiej ustawy o należnościach z r. 1850 (aust. Dz. Ust. P. № 50)”;

4) ustęp 1 § 31 ces. rozp. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podstawą wymiaru należności ryczałtowej przewidzianej w par. 25 taryfy ustala się w sposób przepisany w art. 20 ustawy z dnia 24 marca 1923 w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 295)”;

5) ustęp 1 § 45 ces. rozp. otrzymuje brzmienie następujące:

„Do pełnomocnictw wystawionych przez oskarżyciela prywatnego lub obwinionego mają zastosowanie ogólne przepisy o opłatach stemplowych od pełnomocnictw”;

6) ustanowiona w poz. 1 lit. a) taryfy skalę należności od podań zastępuje się następującą skalą:

do 100 złotych	od każdego arkusza	—	zł. 40 gr.
ponad 100 zł.	do 500 zł.	od każd. ark.	1 zł. 50 gr.
„ 500 „	„ 2.500 „	„ „	2 „ 50 „
„ 2.500 „	„ 10.000 „	„ „	5 „ — „
„ 10.000 „	od każdych	choćby rozporo-	
	czętych 10.000 zł.		5 „ — „

szony w wykonaniu § 3 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1112);

4) wymiary należności ryczałtowej za sądowy nadzór nad powiernictwami (§ 38 ces. rozp. poz. 28 taryfy) uskutecznione na pierwszy okres wymiarowy na podstawie zeznań o wartości majątku w dniu 1 stycznia 1916, będą przeliczone na złote według kursu: 1 korona równa się 1 złotemu.

Wszelkie zmiany w majątku objętym węzłem powierniczym dla celów wymiaru należności ryczałtowej, będą podawane w złotych w ten sposób, że cenę szacunkową w markach polskich przerachowuje się na złote według kursu franka złotego w okresie ustalenia wartości.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1924 r.

Ma ono zastosowanie we wszystkich sprawach już będących w toku, jeżeli prawo Skarbu Państwa do należności powstało po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. W tych wypadkach, gdy według § 6 i 7 niniejszego rozporządzenia ma być uwzględniona wartość złotego w okresie przed 1 stycznia 1924, należy uwzględnić ją według wartości franka złotego podanej w § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1114).

Jeśli wymiar został już przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia dokonany przez władze skarbowe w markach polskich, a opłata do tego czasu nie została całkowicie zapłaconą, należy niewpłaconą sumę marek polskich przeliczyć na złote dzieląc ją przez liczbę wyrażającą kurs franka złotego w dniu zapadłości opłaty nie wcześniejszej jednakże niż w dniu 1 stycznia 1924 r.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom: Sprawiedliwości i Skarbu.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*